

du så ved den viden? Ja, så ringer jeg til Bush, og så må han tage stilling til, om han vil lade Wisconsin udslutte og lade være med at gøre gengæld for at sikre verdensfreden, eller om han vil lade Wisconsin udslutte og så også udslutte ham, der sendte missilet.

Hvis man får et missilskjold, kan man altså få det skudt ned, der om 15 minutter, om 14 minutter er på vej til Wisconsin. Det betyder, at man kan ringe tilbage i stedet for at smide et missil og sige: Vi har altså snuppet dit missil, kammerat, og du kan nu stoppe den her leg og lade os finde en politisk løsning, eller du kan få hele batteriet. Det giver altså en politisk mulighed, hvor man i dag er fuldstændig forsvarsløs.

Det betyder, at det er lande med få langtrækkende missiler. Det får ikke nogen indflydelse på Kinas missiler, de kan komme igennem. Det har heller ikke nogen indflydelse på Kinas oprustning. Kina igangsatte opgraderingen af sin beholdning af langtrækkende missiler længe før, det her blev diskuteret, nemlig i midten af 1980'erne. Den konkurrence, der er i Asien, er på kort- og mellemdistanceraketter. Det er det, der foregår mellem Indien og Pakistan og også i givet fald mellem Kina og dem.

Der er det klart, at det er politiske løsninger, vi går efter, det vil jeg også gerne bekræfte, både når det gælder Nordkorea og Indien og Pakistan. Vi har taget initiativer i forbindelse med Indien og Pakistan, vi har været derude og har gjort vores til at finde politiske løsninger. Vi har også som EU-formandsland og jeg som formand for udenrigsministerrådet været med til at lægge strategier for, hvordan EU kunne være med til at tackle det nordkoreanske problem. Nu er der forhandlinger i gang, og det er godt.

Kl. 18.45

Det, vi taler om, er der, som hr. Jeppe Kofod var inde på, hvor man har internationale aftaler, som nogle står uden for. Nogle, som ikke kunne drømme om at respektere dem eller overholde dem, og derfor må man beskytte sig imod dem. Man vil kunne komme i situationer, hvor man har stor risiko.

Vi går selvfølgelig ind for disse aftaler, men det, der er tale om at beskytte sig imod, er dem, som ikke kunne drømme om at holde dem eller pludselig ser en interesse i at bryde dem. Men den interesse forsvinder i det øjeblik, det viser sig, at man ikke kan komme igennem.

Derfor tror jeg, at det er et sikkerhedspolitisk instrument, som øger mulighederne for at undgå, at vi ender i ragnarok og øger mulighederne

for politiske løsninger, fordi de militære er blevet svækkede.

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Jeg skal selvfølgelig med det samme beklage, hvis jeg er kommet til at citere udenrigsministeren forkert. Men det er nu engang ikke mig, der skriver aviserne, og jeg gjorde faktisk det for nu at forklare det, at jeg klippede direkte fra internettet og satte citaterne fra udenrigsministeren ind i min tale. Så det kan være, det er aviserne, der har citeret ministeren forkert.

Til gengæld vil jeg gerne kvittere for, at der er skred i tingene. Det sagde jeg faktisk også i min ordførertale. Den kvittering omfatter bl.a. også, at det beslutningsforslag, som vi ellers havde fremsat til dagens debat, har vi trukket for at illustre, at vi accepterer den køreplan, som i dag ligger for processen omkring en stillingtagen til missilskjoldet. Det var jo vitterlig en helt anden køreplan, der var for et par måneder siden, men i dag er der en køreplan, som ser fornuftig ud.

Så vil jeg også gerne sige til sidst, at det altså ikke passer, at jeg misforstår udenrigsministeren hver eneste gang. Det er tit, jeg forstår ham udmærket, det kan være, vores intentioner kan være forskellige, men det er jo noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Lars-Emil Johansen (SIU):

Udenrigsministeren refererer på udmærket vis de samtaler, der er mellem Grønland og Danmark, som indeholder langt flere aspekter, end ordførerne i dag har forsøgt at forsimple dem til. De indeholder nemlig en ændring af forsvarsaftalen af 1951, og de indeholder en tekst om teknisk og økonomisk samarbejde.

Med hensyn til en principerklæring, som er den eneste hurdle, om jeg så må sige, der er tilbage mellem Danmark og Grønland, sagde udenrigsministeren, at den udmærkede måde, vi har arbejdet sammen på, skal vi skrive ned. Med andre ord sagde udenrigsministeren, at det er status quo på de nuværende forhold, der skal nedfældes.

Der vil jeg gerne sige til udenrigsministeren: Det er ikke godt nok, at det er status quo. Det skal naturligvis afspejle ligeværdighed mellem Grønland og Danmark, naturligvis med respekt for grundlovens bestemmelser. Ellers har jeg meget svært ved at se, hvordan den enighed skal være. Status quo er jo ikke noget, der er fremdrift i.